

בעניין: _____ עודה ואח'

ע"י ב"כ עוה"ד נמרוד אביגאל ואח'
מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים, 97200
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

העותרים

- נ ג ד -

אלוף פיקוד הדרום

ע"י ב"כ עוה"ד מוריה פרימן ואח'
פרקליטות המדינה, משרד המשפטים
רח' צלאח א-דין 29, ירושלים
טל': 02-6466450; פקס: 02-6467011

המשיב

תגובה מטעם העותרים

בכפוף להחלטת בית המשפט הנכבד בבקשת העותרים, המוגשת יחד עם תגובה זו, מתכבדים העותרים להגיש את תגובתם.

1. עניינה של העתירה במשאלתם הטבעית של העותרים לבקר את בנם ברצועת עזה, לאחר שלא ראו אותו מזה כעשרה חודשים. בנם של העותרים שוהה ברצועת עזה מאז גורש לשם עם שחרורו במסגרת "עסקת שליט".

2. המעיין בתגובת המשיב עלול לסבור כי העותרים מתגוררים בגדה המערבית, או אולי אף במדינה זרה ועוינת, וכי אך בשל כך מתנגד המשיב לכניסתם לרצועה דרך מעבר ארז, ומטיל עליהם לעשות מסע בירדן ובמצרים בדרכם לבנם. אולם לא כן הוא: העותרים הינם ישראלים, המתגוררים בירושלים.

3. בנסיבות אלה, תשובותיו של המשיב בעניינם של העותרים תמוהה, בלשון המעטה. העותרים יבקשו להתייחס לטענות המשיב על פי סדרן:

התרת ביקורם של העותרים – דרך גשרי הירדן

4. המשיב עומד על כך שעל מנת לבקר את בנם ברצועה, על העותרים לצאת את ישראל "דרך גשרי הירדן בלבד" (ההדגשה במקור). דהיינו, לעמדת המשיב על העותרים לצאת לירדן, משם לקחת טיסה למצריים ולבסוף להגיע למעבר רפיח. כלום שכח המשיב כי קיים מעבר גבול בין ישראל למצריים?

5. לעניין זה יזכירו העותרים, כי עמדתו התמוהה של המשיב ניתנה גם במסגרת בג"ץ 527/12 **חמאדה נ' אלוף פיקוד הדרום**, שגם שם, כמו בענייננו, ביקשו תושבי ישראל לבקר את קרובם ברצועה, לאחר שגורש לשם במסגרת "עסקת שליט". ואולם, עד שניתנה תגובת המשיב לעתירה

אמרו העותרים שם נואש ויצאו למצרים דרך מעבר טאבה, ומהמשיב נמסר כי תותר כניסתם לרצועה.

6. מובן, כי העותרים אינם זקוקים להסכמתו של המשיב לצאת למצרים דרך מעבר טאבה. פרט זה בעמדתו אך מדגיש את האבסורד והאטימות אשר העמדה כולה שופעת בהם.

"התחייבות בינלאומית"

7. המשיב סומך את עמדתו על "הסכמה מדינית-ביטחונית כחלק מעסקת שליט". מובן, כי הסכם כאמור לא פורסם ופרטיו אינם ידועים לעותרים. עוד מסתמך המשיב על החלטות בית משפט נכבד זה בעניין עתירות שהוגשו כנגד "עסקת שליט", ומדגיש כי "קיימת חשיבות רבה מבחינה ביטחונית ומדינית, בעמידתה של ישראל על כל ההסכמות וההבנות בין הצדדים".

8. כלום גורס המשיב כי מדינת ישראל מחויבת שלא להתיר לעותרים לעבור דרך מעבר ארז וכי הדבר יהווה הפרת התחייבות שלה כלפי צדדים שלישיים?

9. לעניין זה יזכירו העותרים, כי מדי יום עוברים במעבר ארז ישראלים, המבקשים לבקר את קרוביהם ברצועת עזה, בהתאם לנהליו המצומצמים של המשיב (ר' סעיפים 27-28 לעתירה).

ייחוס סיכון ביטחוני ליציאת העותרים לרצועה

10. המשיב מגדיל לעשות, ומייחס לביקורם של העותרים את בנם ברצועה סכנה ביטחונית, תוך שהוא מתאר בהרחבה את עברו הביטחוני של בנם. אולם נראה ששוב יש להזכיר כי העותרים הם ישראלים, המתגוררים בירושלים, ואינם מבקשים לעבור דרך ישראל בדרכם לבנם, וכי המשיב אינו מתנגד לעצם הביקור.

11. אם כן, הכיצד יציאתם של העותרים לביקור בנם דרך מעבר ארז מגדילה את התכנות הסכנה על פיה יהפכו העותרים (בני זוג מבוגרים וחולים) ל"סייענים", והכיצד יציאתם לרצועה דרך ירדן ומצרים מפגינה חשש כאמור? למשיב הפתרוניים.

התעלמות מנסיבותיהם של העותרים

12. כפי שהעותרים הבהירו בפניותיהם למשיב ובעתירתם, מצבם הרפואי אינו מאפשר להם לעשות מסע מפרך בדרך לביקור בנם, כפי שדורש המשיב. הדברים האמורים נתמכו במסמכים רפואיים (ר' נספחים 1-2 לעתירה). בנסיבות אלה, עמדת המשיב מונעת מהעותרים, הלכה למעשה, לבקר את בנם וגוזרת על המשפחה נתק מוחלט, והיא אינה סבירה ואינה מידתית.

13. משכך, חוזרים העותרים ומבקשים כי ינתן צו על תנאי.